

Arrest

nr. 258 181 van 14 juli 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BAKI
Gallifortlei 70
2100 ANTWERPEN

tegen:

de Stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 13 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. BAKI verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij wenst per volmacht een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te dienen, in functie van haar Belgische moeder N.K. Aan de stad Antwerpen wordt een attest van gevangenschap van de verzoekende partij van de strafinrichting te Antwerpen van 17 februari 2021 overgemaakt.

1.2. Per e-mail van 26 maart 2021 meldt de stad Antwerpen aan de advocaat van de verzoekende partij:

“Om een verblijfsprocedure op te starten voor betrokkene hebben wij een adres nodig waar hij belangen heeft. Heeft hij nog belangen op het adres van de referentiepersoon en kan hij hierop ingeschreven worden weliswaar met een tijdelijke afwezigheid zolang hij in de gevangenis verblijft”.

1.3. Hierop antwoordt de advocaat van de verzoekende partij *“De heer B. heeft belangen op het adres van zijn moeder mevr. N.K. (...) (...) (referentiepersoon) op het adres J. (...), 2020 Antwerpen waar hij kan worden ingeschreven.”*

1.4. Op 8 april 2021 wordt een bijlage 19ter opgesteld.

1.5. Op 13 april 2021 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52. § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08/04/2021 werd ingediend door:

(...)

Verklaart te verblijven te: J. (...). 2020 Antwerpen

om de volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie. Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) alsook van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij zet haar enig middel uiteen als volgt:

“10.1. Artikel 62 van de wet van 15/12/1980, en artikel 3 van de wet van 29/07/1991 bepalen dat de beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

Artikel 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt het bestuur de verplichting op om de genomen beslissing op een afdoende wijze te motiveren. De opgelegde motivering moet in de akte zowel de juridische als de feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Verwerende partij dient steeds zijn beslissing afdoende te motiveren.

In de motivatie wordt gesteld dat uit de woonstcontrole niet blijkt dat verzoeker in de gemeente verblijft. Welke vaststellingen precies de stad Antwerpen er toe hebben bewogen om te besluiten dat niet zou blijken dat verzoeker in de gemeente woont, weet verzoeker niet.

Wat er wordt bedoeld met: "Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft. ", is onduidelijk en voor meerdere interpretaties vatbaar. Over welk familielid heeft men het? Over verzoeker of over de referentiepersoon?

Verzoeker weet niet wat de wijkagent heeft vastgesteld. Evenmin weet verzoeker wanneer, hoe vaak en waar de wijkagent is langs geweest. Aangezien de exacte feiten ten grondslag van de bestreden beslissing niet gekend zijn, kan verzoeker zich daartegen ook niet verweren, en wordt de formele motiveringsplicht geschonden.

De motivering van de bestreden beslissing is in werkelijkheid niets anders dan slechts een stijl- en standaard formule dewelke op geen enkele wijze beschouwd kan worden als een afdoende motivering van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing steunt derhalve niet op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven.

10.2. Ook de materiële motiveringsverplichting wordt geschonden.

De Stad Antwerpen is niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij heeft die niet correct beoordeeld of zij heeft op grond daarvan niet in redelijkheid tot haar besluit gekomen.

Dat verzoeker wel degelijk verblijft in de gemeente Antwerpen. Hij verblijft immers in de gevangenis te Antwerpen zodat er niet de minste onzekerheid kan bestaan omtrent het feit dat hij in de gemeente Antwerpen verblijft. Ook de referentiepersoon woont in Antwerpen, zodat alle belangen van verzoeker zich situeren in de gemeente Antwerpen, zodat niet kan worden ingezien waarom de stad Antwerpen toepassing maakt van artikel 52 §3 Vreemdelingenbesluit.

Dat een schending moet worden vastgesteld van de artikel 52 Vreemdelingenbesluit en artikel 40ter Vreemdelingenwet.

De motivatie kan dan ook geenszins de bestreden beslissing schragen.

10.3. Dat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld. Voomoemd beginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De overheid dient er voor te zorgen dat zij zorgvuldig te werk gaat bij de voorbereiding van de beslissing en dient ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschat en afweegt, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

Dat het onzorgvuldige gedrag van de Stad Antwerpen blijkt uit het feit dat zij de bestreden beslissing neemt, niettegenstaande verzoeker zonder enige twijfel verblijft in Antwerpen. Ook de referentiepersoon verblijft in Antwerpen. Zodra verzoeker de gevangenis mag verlaten, zal hij zijn intrek nemen bij zijn moeder in Antwerpen. Dat hij heden in Antwerpen verblijft kan niet ernstig worden betwist. De motivatie van de bestreden beslissing gaat in tegen de overgemaakte stukken en is in strijd met het administratieve dossier waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker in Antwerpen verblijft.

De bestreden beslissing is om dezelfde redenen kennelijk onredelijk.

Uit het voorgaande blijkt dienovereenkomstig dat de Stad Antwerpen de beginselen van behoorlijk bestuur niet heeft nageleefd, en dat haar handelswijze getuigt van onzorgvuldig bestuur.

Vastgesteld moet worden dat de Stad Antwerpen de feiten niet correct heeft beoordeeld, en dat zij alleszins en minstens op grond daarvan op een onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

De motivering van de Stad Antwerpen, kan de weigeringsbeslissing dan ook niet schragen.

10.4. De bestreden beslissing is dan ook aangetast met een absolute nietigheid en kan geen gevolgen ressorteren wegens overtreding hetzij van substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen en/of wegens overschrijding of afwending van macht.

Uit het voorgaande blijkt dat de middelen ernstig zijn en dat een vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt.”

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. De verzoekende partij betoogt dat de stad Antwerpen niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of dat zij deze niet correct heeft beoordeeld of niet op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen, dat zij wel degelijk in de gemeente Antwerpen verblijft, dat zij immers verblijft in de gevangenis in de gemeente Antwerpen, dat ook de referentiepersoon in Antwerpen woont, zodat al haar belangen zich situeren in de gemeente Antwerpen, zodat niet kan worden ingezien waarom de stad Antwerpen toepassing maakt van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit.

3.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij in de gevangenis in Antwerpen verblijft alsook dat haar moeder, in functie van wie zij de aanvraag gezinshereniging, heeft ingediend eveneens in Antwerpen verblijft.

De verzoekende partij kan dan ook worden gevolgd waar zij stelt dat de stad Antwerpen niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, dat zij wel degelijk in de gemeente Antwerpen verblijft, dat zij immers verblijft in de gevangenis in de gemeente Antwerpen, dat ook de referentiepersoon in Antwerpen woont.

De Raad stelt nog vast dat hoewel niet eenduidig uit de zin *“Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft”* blijkt of met het familielid bedoeld wordt op de verzoekende partij of de referentiepersoon, uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij een aanvraag voor een verblijfskaart heeft ingediend als familielid van een burger van de Unie, zodat er kan vanuit gegaan worden dat met de verwijzing naar het familielid wordt bedoeld op de verzoekende partij.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aannemelijk gemaakt.

3.5. In zoverre de motieven *“verklaart te verblijven J. (...), 2020 Antwerpen”* en *“Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft”* in samenhang gelezen dienen te worden en hieruit afgeleid kan worden dat de gemachtigde heeft geoordeeld dat uit de woonstcontrole niet blijkt dat de verzoekende partij op het opgegeven adres op het grondgebied van de gemeente verblijft, wijst de Raad op wat volgt.

Het klopt dat de verzoekende partij niet op het in de bestreden beslissing genoteerde adres verblijft, maar de Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet verklaard heeft te verblijven te J., 2020 Antwerpen doch wel (in de volmacht) dat zij verblijvende is in de gevangenis te Antwerpen. Ook blijkt uit een bij de volmacht voorgelegd attest van gevangenschap dat zij in de gevangenis te Antwerpen verblijft, zoals zij ook ter gelegenheid van haar verzoekschrift stelt.

Echter blijkt uit het administratief dossier dat om *in casu*, aldus wanneer de verzoekende partij in de gevangenis verblijft, een verblijfsprocedure op te starten, de verwerende partij een adres nodig heeft waar de verzoekende partij nog belangen heeft, dat als zij nog belangen heeft op het adres van de referentiepersoon zij hierop kan ingeschreven worden weliswaar met tijdelijke afwezigheid zolang zij in de gevangenis verblijft. Hiernaar gevraagd door de verwerende partij per e-mail van 26 maart 2021, antwoordde de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij belangen heeft op het adres van haar moeder, namelijk het adres J., 2020 Antwerpen.

Het motief van de bestreden beslissing dat uit de woonstcontrole blijkt dat zij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft geeft aldus enkel weer dat de verzoekende partij niet in Antwerpen verblijft, wat foutief is, of zelfs indien in samenhang gelezen met het gegeven *“verklaart te verblijven J. (...), 2020 Antwerpen”*, dat zij niet op het opgegeven adres verblijft, waarbij aldus dient vastgesteld te worden dat dit niet het door de verzoekende partij opgegeven adres betreft doch het adres waarvan zij stelde er nog

belangen te hebben. Uit voormeld motief dat uit de woonstcontrole blijkt dat zij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, kan geenszins afgeleid worden dat door de verwerende partij werd geoordeeld dat uit de woonstcontrole blijkt zij geen belangen meer heeft op het opgegeven adres.

In zoverre dit zou blijken uit de woonstcontrole die zich in het administratief dossier bevindt, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de motieven van de bestreden beslissing enkel blijkt dat toepassing wordt gemaakt van 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit omdat uit de woonstcontrole blijkt dat zij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft doch geenszins omdat uit die woonstcontrole eveneens blijkt dat zij geen belangen meer heeft op het daartoe opgegeven adres. Er blijkt dus niet dat de verwerende partij haar beslissing eveneens heeft gebaseerd op deze vaststelling van de woonstcontrole.

3.6. Het loutere feit dat de verzoekende partij eventueel kennis zou hebben van het feit dat tijdens de woonstcontrole werd vastgesteld dat zij geen belangen meer heeft op het opgegeven adres, zoals aangeven in de verweernota, doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling dat uit de bestreden beslissing niet eenduidig blijkt dat de verwerende partij haar beslissing eveneens heeft gebaseerd op deze vaststelling van de woonstcontrole, nu enkel, en dit aldus verkeerdelijk, wordt gemotiveerd dat zij niet op het grondgebied van de gemeente verblijft.

In zoverre de verwerende partij in haar nota met opmerkingen betoogt dat het duidelijk is dat de verzoekende partij begrijpt om welke reden de bestreden beslissing getroffen werd, met name omwille van het feit dat zij op het opgegeven adres geen belangen heeft hetgeen haar moeder ten overstaan van de wijkagent verklaarde zoals blijkt uit het verslag van de woonstcontrole, kan de Raad aldus enkel vaststellen dat deze motieven *a posteriori* motieven betreffen die geenszins duidelijk blijken uit de bestreden beslissing. Deze *a posteriori* motivering in de verweernota vermag dan ook niet het vastgestelde gebrek recht te zetten.

De verwerende partij stelt voorts nog in de verweernota dat de verzoekende partij, indien zij meende dat haar verblijfplaats op een ander adres gevestigd was, dit adres had moeten opgeven, *quod non*, dat indien zij meende dat haar verblijfplaats wel gevestigd was op het opgegeven adres zij zich had moeten opgeven als tijdelijk afwezig, zoals aangegeven door de verwerende partij aan de raadsman. Dergelijk betoog is niet ernstig.

De Raad herhaalt dat uit de stukken van het administratief dossier duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet verklaard heeft te verblijven te J., 2020 Antwerpen doch wel dat zij een attest van gevangenschap heeft voorgelegd waaruit blijkt dat zij in de gevangenis te Antwerpen verblijft. Echter blijkt uit het administratief dossier dat om *in casu*, aldus wanneer de verzoekende partij in de gevangenis verblijft, een verblijfsprocedure op te starten, de verwerende partij een adres nodig heeft waar de verzoekende partij nog belangen heeft, dat als zij nog belangen heeft op het adres van de referentiepersoon zij hierop kan ingeschreven worden weliswaar met tijdelijke afwezigheid zolang zij in de gevangenis verblijft. Hiernaar gevraagd door de verwerende partij per e-mail van 26 maart 2021, antwoordde de advocaat van de verzoekende partij dat de verzoekende partij belangen heeft op het adres van haar moeder, namelijk het adres J., 2020 Antwerpen. Zij heeft aldus het adres van haar moeder niet opgegeven als haar actuele verblijfplaats maar als het adres waar zij nog belangen heeft.

3.7. Hoewel de verwerende partij kan gevolgd worden dat zij zorgvuldig te werk is gegaan door aan de advocaat om het adres te vragen waar zij haar belangen heeft en het navolgende onderzoek van de opgegeven verblijfplaats, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing niet dat de aanvraag werd geweigerd in toepassing van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit omdat de verzoekende partij op het adres van de referentiepersoon geen belangen blijkt te hebben.

3.8. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 13 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER